

Pr. Justin Pârvu
(1919 - † 16 iunie 2013)

**”Este vremea
muceniciei !**

**Luptați până
la capăt !**

NU VĂ TEMEȚI!”

**”Nu primiți acest vaccin ȘI NIMIC ce aduc nou puterile
politice de azi !!!**

... Aceștia sunt lupi răpitori, nu mai este o stăpânire aleasă, este o stăpânire antihristică, potrivnică lui Hristos. ... Cu martirajul copiilor a început Biserica lui Hristos, cu martirajul pruncilor, iată că începe și prigoana acestui veac de pe urmă. Dar socotesc că jertfa nevinovată a acestor copii nu va fi nelucră-toare, ci ea va da putere aleșilor Bisericii lui Hristos. Și cred că va fi o încununare a creștinismului prin jertfa copiilor nevinovați.

Este foarte periculos acum păcatul neștiinței; toți vedem pericolul în care ne găsim și suntem obligați să ne informăm și avem datoria de a informa și pe ceilalți frați ai noștri mai simpli și neajutorați. Nimeni nu va putea spune că nu a știut că vaccinul acesta este ucigaș... iar pentru cei care nu au știut cu adevărat, pentru aceștia Biserica, prin preoții și slujitorii ei, este responsabilă și va răspunde pentru sufletele lor. Omul vine să se formeze în Biserică și ce formare îi dăm noi, dacă propovăduim aceeași învățătură cu a statului antihristic? Biserica nu rămâne străină față de toată conjunctura aceasta politică și socială și este datoră să se implice atât în societate cât și în politică, atâta timp cât legile politice împiedică porunca lui Dumnezeu.

... Păi rolul preotului este numai să cunune și să înmormânteze? Nu. El este sarea pământului și lumina oamenilor. Ce lumină mai aduce, dacă el se supune legilor întunecate ale acestui veac? Iar dacă tace, înseamnă că refuză să aducă lumina oamenilor. Nu ei sunt urmașii apostolilor, cărora Mântuitorul le-a poruncit: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura”(Mc. 16:15)? Nu le-a poruncit să tacă. Dacă s-ar ridica o elită de preoți și de călugări, care într-adevăr să se angajeze în slujba Adevărului, atunci s-ar mai schimba situația. ... Important e să ne opunem tuturor antihriștilor și să murim demn; să nu avem o poziție de lașitate. Iar poporul cum să se mobilizeze, cum să aibă tărie duhovnicească, dacă nu are lideri?”

”Păi, rezistăm, uite așa. Ai văzut cum mai sunt niște trăistari din ăștia așa pe ici, pe acolo? Să fii fericită dacă ai să ajungi așa, și să te mântuiești. Sau o să-ți lași serviciul de director și de mare, mă rog, știu eu ce, și să iei un colț de ogor acolo, să lucrezi așa la milimetru, să scoți de acolo și sfecla, și porumbul, și fasolea și să trăiești într-un bordeiaș, unde să faci acolo rânduiala ta, mergi duminică la o biserică, s-ar putea să mergi la cine știe al câtelea sat, ca să găsești o biserică sau un preot care mai face o Liturghie curată (adică NEÎNTINATĂ de EREZIA EREZIILOR – ECUMENISMUL SINCRETIST prin pomenirea ca episcop a unui eretic ecumenist – n.r.). Și o să vină vremea când o să te prigonească chiar ai tăi. „Mă, tu ești nebun, nu vezi că tot satul merge așa, și tu acum ce ai? Îi fi tu mai sfânt decât celălalt?” Ş-atunci ai tăi din casă, că așa spune Mântuitorul, când vor fi vremurile acestea vă vor da în judecăți, vă vor da celor mari, vă vor judeca: copiii, părinți, tată, mamă, fii, fiice. Și lucrurile acestea trebuie și ele să se împlinească, trebuie să le împlinească cineva. Creștinismul nostru a mers așa cam într-o permanentă persecuție, așa a fost.

...Dumnezeu te întărește numai să vrei oleacă să te ții, că Dumnezeu te întărește. Fiii lui Brâncoveanu au mers unul câte unul, ia, așa până la cel mai mititel. Și câți alții în istoria asta a vieții nu au mai fost.... în toate temnițele.

...Pune mâna pe Biblie, ia viețile sfinților model. Prin cei slabi, măi, se dovedește puterea harului lui Dumnezeu, nu prin cei tari. Așa că stai liniștită, nu te teme. **Crestinul n-are de ce să se teamă, dacă are pe Mântuitorul Hristos lângă el, Stăpân și Împărat. Mergeți cu El înainte și nu vă temeți de ce vă vor spune vouă, nu vă temeți DELOC!** Al Domnului este pământul și stăpânirea Lui. Și noi suntem creștini, a noastră-i toată împărăția și asta de pe pământ și cealaltă. Cu asta ne pregătim pentru cealaltă. Cum spune psalmistul: **„Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi”**. Dacă El mă paște, ce mă mai tem eu că n-o să am de mâncare mâine. Dă Dumnezeu la fiecare. ...Intenția lor este ca să slăbească tăria noastră, să ne pună la îndoială, și în felul acesta ne prăbușim. În fine, trebuie să ne pregătim de orice, că e omul Bisericii, că e în afara Bisericii, noi cu noi trebuie să fim într-o unitate cât se poate mai apropiată, să ne ținem așa cât mai aproape unul de altul, să putem rezista așa mai ușor. Să nu ne dispersăm, **să nu ne lepădăm, să nu trădăm**, să nu ne batjocorim, într-un cuvânt. **Să putem înfrunta primejdia cu o oare-care seninătate.** Când vezi că-i băga la îngheț pe cei patruzeci mucenici... nu-ți poți imagina cum să stai acolo și să vezi, cum te prinde frigul, cum te cuprinde ca niște menghine, așa, din toate părțile. Vezi, din 40 a ieșit unul totuși; s-a lăsat ispitit și a căzut. **I-a luat coroana altul care a pățimit pe loc.**

- Ați spus că și casnicii noștri pot fi dușmani, spre mântuirea noastră. Cum trebuie să procedăm, să-i aducem pe calea cea bună sau să ne îndepărtăm de ei?

- Să-i aducem pe calea cea bună, prin rugăciuni, prin tot efortul nostru, să-i dobândim pentru că nu ei sunt cei care devin vrăjmașii noștri, ci diavolii din ei care-i stăpânesc. Noi suntem datori să-i scoatem,

să desatanizăm duhul acesta, să transformăm demonul care este, în înger; să transformăm omul din rău cum e, în bun.” ...**”Trebuie să ne ținem tare de nevointă pentru că o să căutăm momentele acestea și nu o să avem loc, nu o să avem odihnă și liniște să le mai facem. Trebuie să ne formăm de la început în duhul nevoitei și al ostenelii.** ...Vor fi multe mijloace de constrângere, nu doar războaie, pentru că astea înrăutățesc viața omului, distrug și pierd orice liniște sufletească iar omul devine mai dur și mai sălbatic. Puțini sunt aceia care își înnobilează sufletul în încercări, cei mai mulți devin mai răi. Dumnezeu le îngăduie spre pocăință dar puțini înțeleg. Omul, în situații grele și excepționale, devine sălbatic. **Ei bine, suferința aceasta să știți că este adevărata stare creștină.** ...Vremurile acestea sunt rele. În vechime nu veneau peste obștile monahale și peste asceți nici poliția, nici controalele de stat ca să-i tulbure pe monahi. Erau cumva mai liberi și mai de sine stătători. Noi însă la ora aceasta **trebuie să luptăm și cu cel văzut și cu cel nevăzut, să luptăm și cu tine, să luptăm și cu lumea și cu dracu.** ...Păi nu vedeți și sistemul acesta cât de perfid este, cât de evoluat, încât încearcă să-ți prindă și gândul, iar dacă îți atinge gândirea aici este și partea sufletească și-apoi când a reușit să intre satana pe firul acesta apăi să vedeți că nu este deloc ușor. În reeducarea de la Pitești și în general în sistemul comunist de detenție unde era atacul cel mai mare? În spirit. Trupul îl torturau și îl făceau una cu pământul, **dar miza lor era/este sufletul.** Acum sunt alte metode; dacă vrei un serviciu sau ceva te condiționează prin diverse lucruri: să te înscrii în cutare organizație sau lojă masonică (n.n. sau te obligă să primești salariul pe card sau te constrânge să te vaccinezi etc). **În lupta asta anticreștină de veacuri s-a urmărit întotdeauna lepădarea de Hristos.**

...Cred că **numai mucenicia ne mai mântuiește**, o ocazie mai fericită decât aceasta nici nu cred că există. Oasele noastre vor grăi. Chiar dacă vor fi aruncate pe undeva, acolo unde vor fi, vor lucra dacă au fost sălaș al Duhului Sfânt. ... **Trebuie să păstrăm mintea limpede. Să nu ne intereseze dacă vom trăi bine sau rău, mult sau puțin, dacă vom dormi pe canapea sau pe o cioată, dacă vom sta în căldură sau frig.** ...**Lipsa de rugăciune face ca sufletul nostru să se umple de răutate.”**

”SOLUȚII OMENEȘTI NU SUNT, DRAGII MEI ! SOLUȚIA ESTE MOARTEA PENTRU HRISTOS.”

aveți încredere că Domnul vă va da putere să mărturisiți pentru El. Trăim într-o lume anarhică, întreaga clasă politică este vrăjmașă a lui Hristos și slujitoare răului, de aceea numai **simpla noastră viețuire fără să abdicăm de la principiile noastre creștine este o mărturisire și o mucenicie de zi cu zi.**

...**Singurele noastre arme sunt numai cele duhovnicești: rugăciunea, smerenia, dragostea, dar și mărturisirea. Nu se poate dragoste fără mărturisire.** Dragostea este jertfitoare, iar dacă noi ne temem să mărturisim adevărul, ce jertfă mai avem? Sau dacă nu ne pasă de aproapele nostru care este în neștiință și noi nu îl informăm și îl lăsăm să cadă pradă acestui sistem, ce dragoste mai avem? Cei care se mai luptă astăzi să

trezească pe fratele lor, care nu au rămas nepăsători față de viitorul unei nații și al unei Biserici, aceia sînt fii ai dragostei lui Dumnezeu, care-și pun viața pentru frații lor. De aceea, **mamelor, educați-vă creștinește copiii și nu îi lăsați necontrolați ! ! !** Nu îi lăsați să își facă mendrele lor, nu îi lăsați prada educației acestei societăți, pentru că le-ați asigurat și moartea sufletească, dar iată că și pe cea trupească! **Mai degrabă ieșiți din mijlocul acestei societăți și vă creșteți copiii în dragoste și simplitate. Sărăcia și greutățile vă vor întări mai mult și mintea, și sufletul, și trupul.** Nu vedeți că prin atîtea libertăți și drepturi ale copilului, ei ajung să aibă dreptul de a țî-l ucide, dreptul de a distruge o nație?

– Represalii au fost dintotdeauna și vor fi. Noi nu trebuie să calculăm cît timp de cateheză avem la dispoziție. Poate să fie și o săptămînă, dar să îmi fac datoria cu toată jertfelnicia față de Evanghelia lui Hristos și neamul meu. Au fost 12 Apostoli și pînă și acolo a intrat diviziunea, trădarea. **Și ce catehizare este aceea dacă taci? Pe mine nu trebuie să mă îngrijoreze faptul că mă va schimba și va trimite alt preot în locul meu, cu mult mai slab și care să corespundă baremului. Dacă pătimim ceva pentru Hristos, mai mult folos vom aduce nației. Jertfa naște viața. Nu este suficient să mărturisești un adevăr numai celui de sub epitrahilul tău, ci trebuie să îl propovăduiești în auzul tuturor. Avem datoria să scoatem adevărul la lumină.** Te mai poți retrage din strategie, dar cît durează această strategie, măi? Suferă poporul ăsta de atîta strategie și nu mai facem nimic.

Problema noastră cea mai mare acum este că ne aflăm într-o beznă a ignoranței și socotim păcatul neștiinței un mare privilegiu. Generația aceasta a ajuns la apogeul nihilismului: „Și ce dacă fac lucrul acesta? A! Nu-i nimic!” lei cipul – **„Ei, n-are nimica!”**; slujești cu catolicii: **„Ei, n-are nimica”**, și tot așa... toate nu au nimic. Nihilismul a născut acest libertinaj și această stare te îndreptățește pe tine cumva să faci orice, ce vrei, să amesteci lumina cu întunericul, să mergi și cu Dumnezeu și cu mamona. **În acest caz noi nu mai suntem ucenici al lui Hristos.**

Pr. Justin Pârnu - interviu din revista Atitudini nr. 8, octombrie 2009

...**„Ei au interesul să reducă populația cît mai mult.** Nu mai vorbim că la noi nu se mai nasc copii. Îmi spunea un preot că la 500 de familii a avut trei trei botezuri într-un an. Ne-au ocupat țigani și străinii. Pericolul este că atîta poți să stăpânești o națiune cît popor ai. Ai 20 de milioane de români, ții România, e a ta România. Dacă ai doar 5 milioane, înseamnă ca nu mai ai români.” (cartea **”NE VORBEȘTE PĂRINTELE JUSTIN”** - VOL. II, pag. 155)

Sfinții Părinți despre aceste vremuri – la: **romanortodox.info**